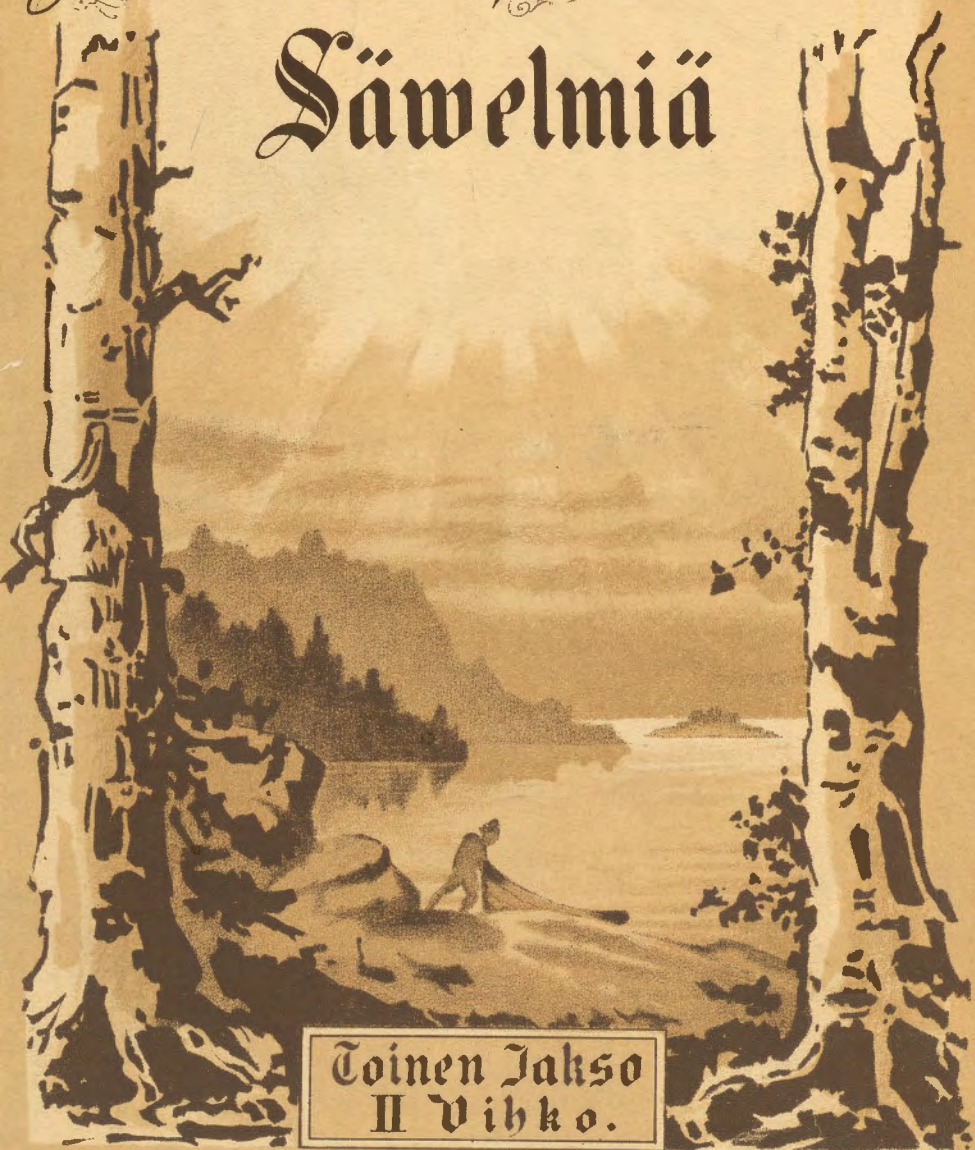

13167

SUOMALAISEN
KIRJALLISUUDEN SEURAN
HELSINGISSÄ.

Suomen Kansan Sävelmiä

Toinen Jaksos
II Vihko.

61.

Andante.

Juvalta 1800.

1. Ty-töt käy-vät kau-ni-as-ti kirk-ko-tie-tä
2. Po-jat a-jaa mark-ki-noil-le hur-raamaan ja

marssaa, Hai, kei, kel-lal-lei, kirk-ko-tie-tä marssaa.
juo-maan, Hai, kei, kel-lal-lei, hur-raamaan ja juomaan.

S. K. S. k. XXXVII, 1, 46; (Carlenius).

62.

Moderato.

Säämingistä 1820.

Hei-lun, lei-lun, lei - lun, hei - lu - ta, lei - lun, lei,

Hei, lei - lu - ta, hei - lu - ta, lei - lu - ta, lei.

(Muinoisen vaimon sanotaan ilkeän miehensä kuoltua laulaneen näin).

S. K. S. k. XXXVII, I, 7; (Carlenius).

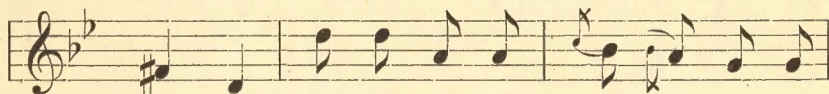
63.

Allegretto.

Säämingistä 1830.

1. Ai, ai, ai, ai! voi, voi, voi, voi! Voi, voi, voi, voi,
2. Kul - lal - lain on uu - si tu - pa, Ei oo vie - lä

to - kiin! Mil - loin - ka mä jou - tu - nen tuon
val - mis; Maa on sil - ta, tai - vas kat - to,

O - man kul - tain ko - tiin.
Sei - niä ei oo tar - vis.

3. Vettä sataa, päivää paistaa, 4. Tämä vuos' on tämmöistä
Taitaa tulla kesä, Ja toinen vuos' on toista,
Rakkahalla linnullani Kevähästä vuoden päästä
On jo valmis pesä. Lien jo poissa ko'ista.

2 värssy Inkerinmaalta.

S. K. S. k. XXXVII, I, 25; (Carlenius).

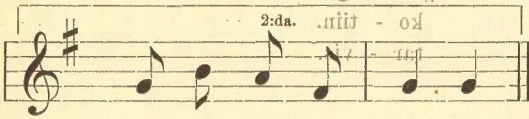
Säännöksi 1830

64.

Moderato.

1830.

puo - le - he - ni tai - vu.
2:da lisätty

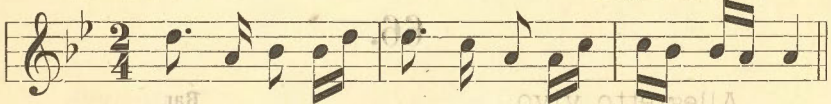
S. K. S. k. XXXVII, 1, 26, 31 (Carlénius).

(Säännöksi) 1830. A. M. K. S. K. S. K. S.

65.

Moderato.

Sulkavalta 1856.

Kuu - les, kuu - les kuin mä lau - lan, Suo - men - maa!
Muutt' ei kuu - le kul - ta - se - ni, Suo - men - maa;

Kuin mä virt - tä - si vi - - ri - tän, Suo - men - maa!
Ei - kä ar - vaa ar - ra - ha - ni, Suo - men - maa.

Sill' on murheet muistissani,
Suomenmaa!

Mieli-pahat mielessäni,
Suomenmaa.

Kuiten' laulan lapsilleni,
Suomenmaa!

Joikin koto-joukolleni,
Suomenmaa.

Opetteles poikasias,
Suomenmaa!

Ettei oo parempaa maata
Suomenmaan,

Eikä kansaa kanheempata
Suomenmaan,

Eikä kieltä kalliimpata
Suomenmaan.

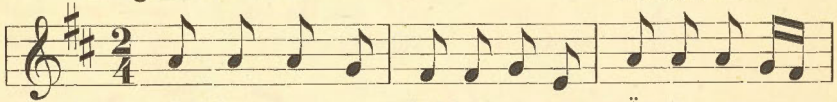
Gottlund'in sanat (Sampo, 2).

S. K. S. k. XXXVII, I, 27; (Carlenius).

66.

Allegretto vivo.

Rantasalmelta.

Hei! ken o - vee kol-kut-taa - pi Äi-din pois-sa
Mat - koi - hins' se men-nä saa - pi, Ei tänn' pää-se

ol - les - sa? Yk - si - näin, yk - si - näin .
ku - ka - han.

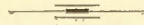

o - len mi - nä ko - to - nain, yk - si - näin, yk - si - näin

o - len mi - nä ko - to - nain.

S. K. S. k. XXXVII, IV, 2; (Carlenius).

67.

Andante.

Rantasalmelta.

Sem-moi-nen he - vo-nen her-roill' on, mi nel - jäll' ja - lall'

hyp - pää; hyp - pää; Ja sem - moi - nen im - pi

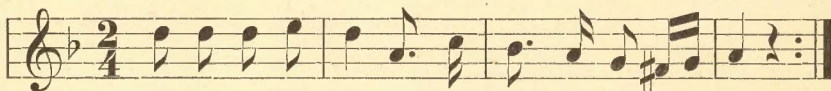
nai - da pi - tää, jos - ta kaik - ki tyk - kää.

S. K. S. k. XXXVII, IV, 4; (Carlenius).

68.

Allegretto.

Kerimäeltä.

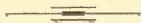

Im-pi me-nee ko'is-ta Ja heit - tää äi - tin - - sä.

Ju-ma-la sen tien-nee, Jos on - ni seu-ro - - aa.

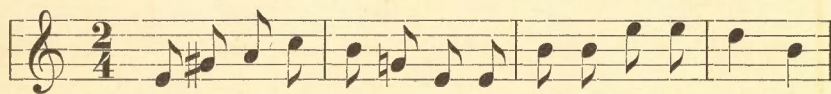
S. K. S. k. XXXVII, IV, 13; (Carlenius).

69.

Andantino.

Kerimäeltä.

Kiu-ru lau-laa tai-va-hal-la ke-vään ko-me - ut - ta,

Niin-pä nuo-ri sy-däm-me-ni lem-men ar-ma - - ut - ta.

S. K. S. k. XXXVII, IV, 16; (Carlenius).

70.

Moderato.

Toksovasta 1847—48.

1. Näin mä ty - tön il - lal - la, kau - nis kas - vois -
2. Kä - vin sit - te tois - sa päänä, kä - vin kul - tani

tan - - sa. Virt - tä vei - sasi su - lois - ta
luo - - na. Ilo oli men - nyt mie - les - tänsä,

a - holl' as - tuis - san - sa. Ral - la - la - laa, ral - la - la - laa,
kau - ne - us pois puon - na. " " " " " " " "

ral - la - la - lal - la lai - laa!
" " " " " " "

3. Elä tyttö murheen alle itseäsi anna,
Vaan iloisella sydämmellä kauneuttasi kannä.
4. Nauru tytön kaunistaa ja muuttaa nuoremmaksi,
Sepä monen miehen mielen saattaa iloisaksi.
5. Itku silmät pimittää ja pahapa tuo lienee,
Eipä tyttö itkevä oo pojan nuoren mieleen.

71.

Andantino.

Mouhijärveltä 1847—48.

Kai-ken päi-vää ku-doin suk-kaa, Kaiken yö-tä val-voin

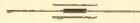

huk-kaan, Ei - kä kul-taa-ni kuu - lu - nut-kaan, ei - kä

kul - taa-ni kuu - lu - - nut-kaan.

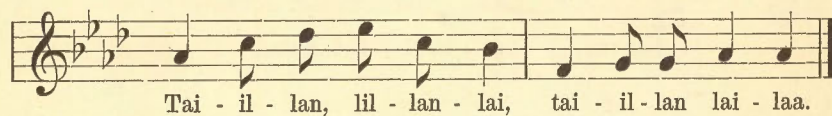
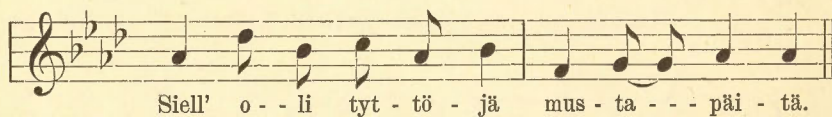
Reinholm (käsikirjoitus).

72.

Moderato.

Hollolasta 1847—48.

Reinholm (käsikirjoitus). Laul. Makkonen.

73.

Andante.

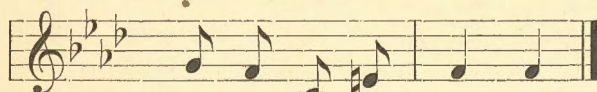
Impilahdelta; painettu 1857.

1. Nei - to kau - nis, kul - ta - lin - tu, Luo - vu mi - nun
2. Kaik - ki pie - net lin - tu - set - ki Rin - na - tus - ten

- puo - leen', Muu - toin mus - ta tui - ki mur - run
lau - laa; An - na ar - mas kul - ta - se - ni

- I - kä - vään ja huo - leen.
Se - vä - tä mun kau - laa.

3. Silloin meidän välillämme
Veri lämmin leikkis',
Silmät niinkuin ehtotähti
Suloisesti teikkis'.

4. Mutta lienet uskonunna
Pahan mieron kieli,
Kosk' on sydän muuttunut
Ja tullut toinen mieli.

Val. Suom. Kansanlaul. II, 8; (Poppius).

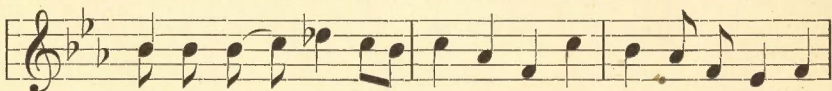
74.

Moderato.

Hämeestä; painettu 1871.

1. O - li mi-nul-la - ki en-nen ys-tä-vä, o - li
2. Kuin-ka tai - - - dat nyt mua vi - ha - ta, kuin-ka

mi-nul-la - ki en-nen ys-tä-vä, Nyt on mul-la vi - ha -
tai - - - dat nyt mua vi - ha - ta, Kuin ys - tä-vät o - lim-

mies, nyt on mul-la vi - ha - mies.
me, kuin ys - tä-vät o - lim - me?

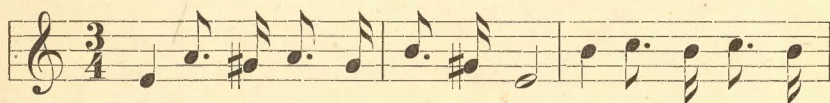
Kanteletar I, XXXIV.

Val. Suom. Kansanlaul. III, 2; (Collan).

75.

Andante.

Sääksmäeltä; painettu 1871.

1. (Tytär): Kuu-les mun kul - ta äi - ti - ni, Kuu-lé nyt ru - ko -
2. (Äiti): Jos teh - dä lem - men tai - tai - sin, Kyll' ai - noon lap - sein

uk - se - ni: Huo-jenna sa huo - le - ni Ja huo - ka - uk - se - ni!
aut - taisin, Su - rut sul - ta suis - tai - sin Ja huo - let pois - tai - sin.

3. (Tytär): Se jonka kanssa leikittiin,
Hän eilen meiltä muutettiin,
Kirkkomaahan kannettiin
Ja multaan peitettiin.

Val. Suom. Kansanlaul. III, 3; (Collan).

76.

Commodo.

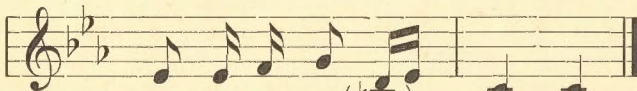
Tampereelta; painettu 1871.

1. Nuo-ri mies kih-la - si mor - si - a-men, Ot - ti o - man
2. O - li hän siel-lä vuot - ta kak-si, O - li kol-me

kul - lan, Me - ni sit - te vie - rail-le mail - le,
vuot - ta; Kul - ta luu - li kuol - le - - - hek - si,

Lu - pa - si pi - an tul - la.
Tain-nut ei e - nää out - taa.

Kanteletar I. XI.

Val. Suom. Kansanlaul. III, 7; (Collan).

77.

Moderato.

Liperistä; painettu 1871.

Mi - nä o - len yk - sin kuin kyyh - ky - nen ran - nall',

Len - tä - vä lin - tu - nen tai - vaan all', Ei o - le

si - - jaa siell' ei - kä tääl - lä, E - nem - män kuin

leh - del - lä liuk - kaal - la jääl'.

Val. Suom. Kansanlaul. IV, 6; (Schantz).

78.

Moderato.

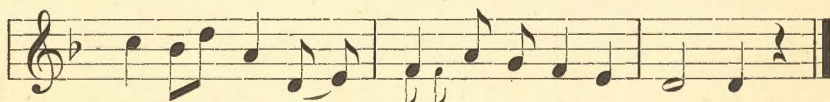
*)

Tyttö o - li kau - nis kuin ruu - su - - kuk - ka, Ja
„Suru om - pi suu - ri ja ras - kas on kuor - ma, Ja

sei-soi mun e - des - - sä - ni, Sil - mät ne pa - loi
huo-jen - na kul - ta - - se - ni.“ „Mil - lä - päs mi - nä sen

lem - mes - tä, Ja kä - si o - li kä - des - sä - ni.
huo - jen - nan, Kun et ot - ta - nut o - mak - se - si?“

*) Laulu on vanha ja tunnettu lähes kaikissa Suomen paikkakunnissa.

79.

Andantino.

Padasjoelta.

1. Voi mi - nua lik - kaa! Ett' o - len van - haks' ja
2. " " " " " En - nen o - lin
3. " " " " " Nuo - ret jo mi - nu - a
4. " " " " " Vaik - ka mit' huo - lin, kyll'

hyl - jä - tyks' jää - nyt, Mies - tä o - dot - tais - sa
nuo - ri ja kau - nis, Nyt mi - nä o - len kuin
pilk - ka - na pi - tää, Yk - si mu - a lait - taa ja
ai - ka - ni jo me - nee, En mi - nä ot - tai - si - kaan

van - huu - teen jää - nyt!
nakis - tu - nut nau - ris!
toinen mu - a kiit - tää!
mies - tä nyt e - nää! Vaan o - len lik - ka!

Böök, 1; (käsikirjoitus).

80.

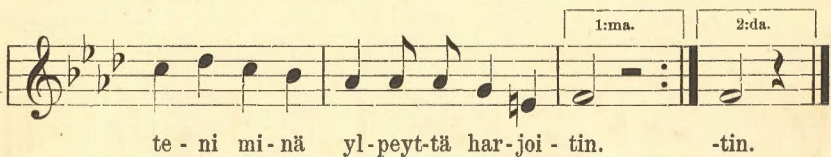
Andante.

Kun kul-ke-maan mi-nä läk-sin, niin

pil-vet var-jo-sit; Kun-sit; Kai-ken nuo-ruu-

te-ni mi-nä yl-peyt-tä har-jo-tin. -tin.

Salonius, 5; (käsikirjoitus).

81.

Andantino.

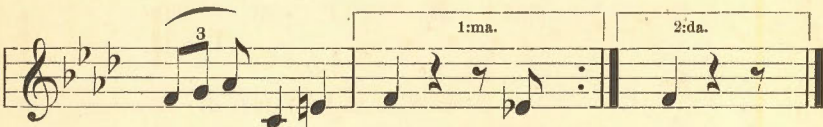
Karjalasta.

1. Tääll' päi-vät ku-luu hil-jak-seen, Ja yöt on pit-ki -
2. Niin hir-mui-ses-ti syn-ti-nen On luo-tu kär-si -

ä! Ei pää-se rie-mu rin-ta-han, Mun
mään! Ei tie-dä kos-kaan ih-mi-nen, Kus-sa

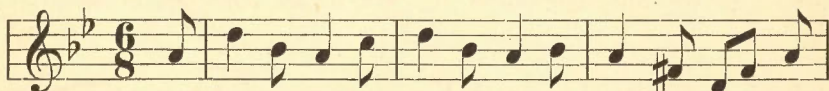

täy-tyy it-ke - - ä. Ei. - ä.
jou-tuu o-le-maan. Ei. - maan.

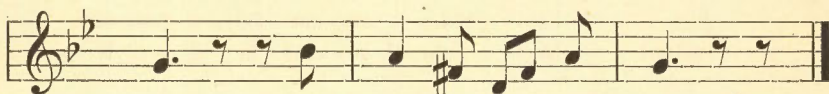
82.

Moderato.

Keuruulta.

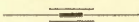

Voi ett' en o - lis on - ne - ton näin nuo - rell' i - - ä l -

läin, näin nuo - rell' i - - ä l - - läin!

S. K. S. k. XXXVIII, 47; (Karikko).

83.

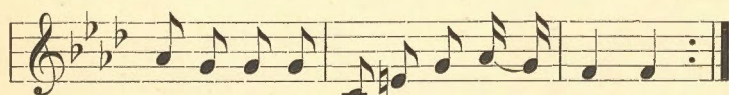
Andantino.

1. Kun on oi-kein i - kä - vä, Niin luis-taa pit-kin
2. Kun on oi-kein i - kä - vä, Niin käy-pi sy-däm - -

lui - ta, luis-taa pit-kin lui - ta; Ra-kas-te - li se
mel - le, käy-pi sy-däm - - mel - le; Ei oo tois-ta

mi - nu - a ja ra - kas - te - li se mui - ta.
semmois-ta, kuin van - ha kul - ta en - nen.

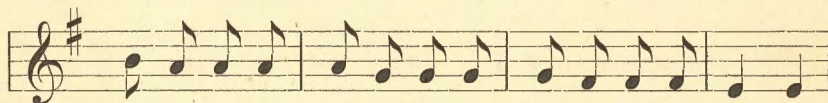
84.

Andantino.

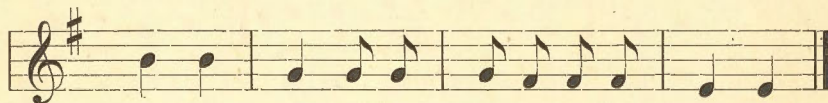
Multialta.

1. Mik-sis kul-tain vai-ke-net, Et o - le niin-kuin en - nen?
2. On-ko sy-dän pa - la - va Jo sul-la kyl-men - ty - nyt?

- Mik-sis ar-mas pa - ke-net, Kun su - a pu-hut - te - len?
Sil-mäis kau-nis kat-san-to Jo mul-le tui-met - tu - nut?

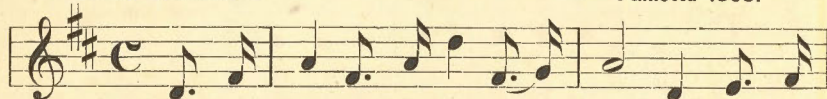
- Ai, ai, voi, voi, kun su - a pu-hut - - te - len?
" " " " jo mul-le tui-met - - tu - nut?

3. Etkös kultani luvannut
Omani aina olla?
Valallasi vannonut
Mun kanssanikin kuolla?	5. Muista armas sanasi,
Kuin sanoit mulle kerran,
Että pidät lupasi
Tulohon asti Herran.
4. Nyt sä muutuit kohtaani,
Kuin oisin outo sulle.
En luullut tuota armaani,
Ett' kylmeneisit mulle.	6. Etpä usko, ystävän',
Kuink' olet kallis mulle;
Mä oisin valmis elämän'
Uhraamahan sulle.

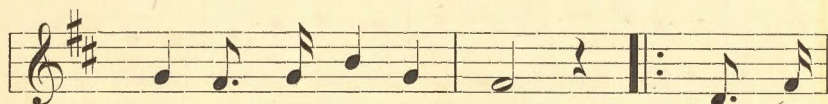
85.

Alla marcia.

Painettu 1868.

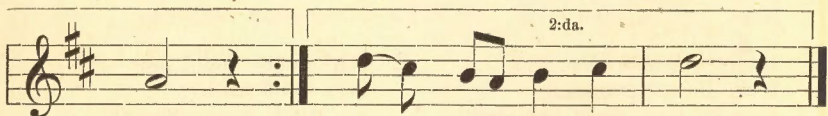
1. Mat - ka pit - kä on mul - la ai - van, En - kä
2. Kos - ka myrs-ky ja ra - ju il - ma Meu-ruin

tie - dä, jos pa - la - - jan. Ys - tä -
nou - see - pi me - rel - - lä, Niin

vä - ni nyt ran - nal - len jä - - tän Hal - - tuun Ju - ma -
sil - loin ma ystä - vä - ni muis - - tan, Jo - ka jäi ran - nal -

lan. Hal - - tuun Ju - ma - - lan.
le. Jo - ka jäi ran - nal - - le.

3. Kuin meren päähän päästään,
Laivä takaisin käännetään,
Ja sitten me kotia tulemm',
Ystävämme nähdä saamm'.

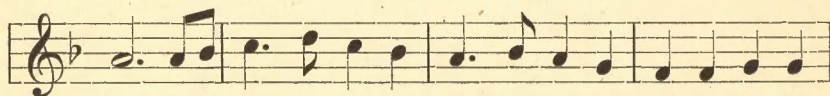
86.

Moderato.

Painettu 1868.

1. Ah! mi - kä tai - taa ol - la muu Kau - niim - pi kat - sel -
 2. Mun mie - lein rien - tää maas - ta pois, Kun tut - kin tai - vas -

- la, Kuin täh - det ja tuo kir - kas kuu, kuin täh - det ja tuo
 ta, En e - nää tääl - lä ol - la sois, en e - nää tääl - lä

- kir - kas kuu Yl - hää - lä tai - vaal - la.
 ol - la sois, Kosk' pääsnen vai - vas - ta?

<p>3. Mä olen täällä kulkeva,
Kuin outo muinoini.
Kosk' löydän majain matkaava?
Kosk' vaivun vihdoinki?</p>	<p>6. Tuoll' lepää minun kultani
Maan mustan mullassa;
Ja ruusut hautaa peittävi
Maatessaan rauhassa.</p>
<p>4. Mä olen täällä yksinäin,
Kuin lintu korvessa,
Pois on mun ainoa ystävään
Maan mustan mullassa.</p>	<p>7. Ah! hauta mulle parempi
Nyt kyllä olisi,
Ja kuolla onni suurempi,
Kuin kukaan luulisi.</p>
<p>5. Hän ol' mun ainoa iloni
Tääll' murheen laaksossa,
Vaan senkin Herra korjasi
Iässä parhaassa.</p>	<p>8. Näin ajatteli matkamies
Kulkeissaan illalla;
Ja moni miettii kukaties
Samalla tavalla.</p>

87.

Alla marcia.

Painettu 1868.

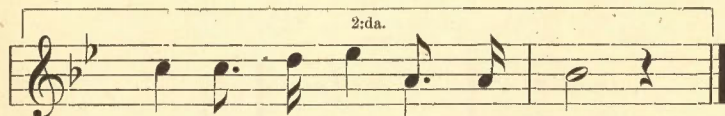
1. Ei au-ta vii-py - ä, Sil-lä lai-vat on ran-noil-
2. I-sän-maa-ni rak-ka - us On mun tän-ne nyt saat-ta-

la, Mun täy-tyy - - pi läh - - te - ä
nut, Ja se ras - kas ja kal - - lis

so - taan I - sän - maa-ta - ni var - je - le - - maan.
va - la, Jon - ka o - len mä van - no - - - - nut.

maa - ta - - ni var - je - - le - - maan.
o - len mä van - no - - - - nut.

3. Miekat siellä seisovat
Juuri verellä pirskotetut.
Tästä näetten nuoret neitseet
Meidän urhoollisuuttamme.
4. Luonto verrattu rautahan,
Sydän, kiveä kovempi,
Ei pelosta mitäkään tiennyt,
Vaikka kuulat ne sinkoilit.

2:da on otettu toisinnosta.

88.

Andante.

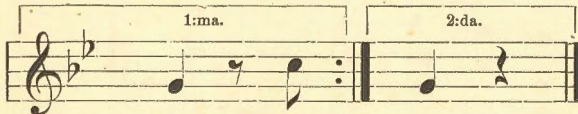
Painettu 1868.

1. Äi-tin' mun syn - nyt-ti tuoss' suu-ress' köyhyy - dess', Ja
2. Voi, si - tä kur - jaa, kuin mun saat - toi it - ke - mään, Ja

mur-heen mal - jaa mais - toin jo pie - nes - tä lap - suu -
su - run kuor-maa kan-taan täll' nuo - rel - la i - jäl -

dest'. Ja - - dest'.
län'. Ja - - län'.

Suom. Kansanlaul. I, 1; (Hämäläinen).

89.

Allegretto.

Painettu 1868.

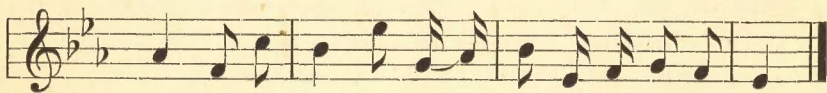
1. Is - tuis - - san' ja murhees - - san' O - tin mi - nä
 2. Au - rin - gon noustess' aa - mui - - sell' Kun mi - nä

pän - nän kä - tee - - ni, Jol - la ai' - oin kir - joit - -
 u - nest' he - rä - - sin, Sy - däm - - - men' o - li su - rus - ta

taa, Kuink' on pit - kät mun päi - vä - - ni, Ral - lal - la
 täys', Kun mi - nut kul - ta - ni hyl - jä - - si, " " "

la Rai - ai - ai, Kuink' on pit - kät mun päi - vä - ni.
 " " " " Kun mi - nut kul - ta - ni hyl - jä - si.

3. Sinun sini-silmäsi
 Sytytti mun sydämen',
 Sinun kasvois' ihanuus
 Ijäti muistuu mielehen'.

90.

Allegretto.

Painettu 1868.

1. Poi-ka lempens' vaih - ta - nun - na O-li maansa rak-kau -
2. Pil-vi toi-von täh - den peit - ti, Neiti it - ki kat-ke -

teen, Vaikk' ol' im - pens' ru - koil - lun - na
raan, Sul - hon - sa kun hä - net heit - ti

Hän - tä jää - mään au - tuu - - teen.
Ku - ni kuk - ka kuih - tu - - maan. j. n. e.

Rahkosen sanat.

Suom. Kansanlaul. I, 9; (Hämäläinen).

91.

Andante.

Akaasta 1860.

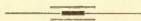

1. Tu - le kul - tan' tänn', Tu-le si - säl - len! Sil-lä
1. Tu - le li - kem-min, Tu-le pi - kem-min! Sul-jen

si - - nul - le an - nan mun sy - - däm - - men'.
sy - - lii - ni ar - ma - han ys - - tä - vä - ni.

S. K. S. k. XXII, I, 9; (Inberg).

92.

Andante.

Hattulasta 1860.

1. Mi-täs om-pi mi-nun tääl-lä E-lä-mäs-sä e-nää,
2. Toi-sen ky-län tyt-tö om-pi Ri-kas kaikkein näh-den;

Ha-lu-ni on hei-tet-ty-nä Lik-ka-las-ten pe-rään.
Naa-pu-ris-ta mi-nä nai-sin Rak-ka-u-den täh-den.

S. K. S. k. XXII, I, 10; (Inberg).

93.

Andantino.

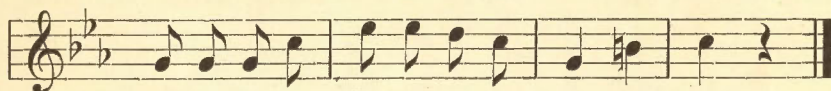
Turun seuduilta? 1860.

Ei o - - le e - nää o - loo ei - kä ta - loo,
Mie - lee - ni muis - tuu viel' se ko - va pa - lo,

Vaik - ka täy - tyy a - su - a - ni Tu - rus - - sa.
Jon - ka täh - den sy - däm - men' on su - rus - - sa,

Jon - ka täh - den sy - däm - men' on su - rus - - sa.

S. K. S. k. XXII, I, 31; (Inberg).

94.

Allegretto vivo.

Kurkijoki 1872.

Ris-ta - vass' on kau-nis tyt-tö, An-niks' si - tä

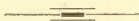

luul - laan. Ai, ai, it - ta, jat - tat - taa, ja

An - niks' si - tä luul - laan.

S. K. S. k. XXXVIII, 1; (Gripenberg).

95.

Allegretto.

Kurkijoki 1872.

Var-pu se tans-si lat-ti - al - la, kolm'on kampaa

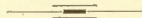

pääs - sä. Hoi - jo - ho! jot - jot - jo! kolm'on kampaa

pääs - sä.

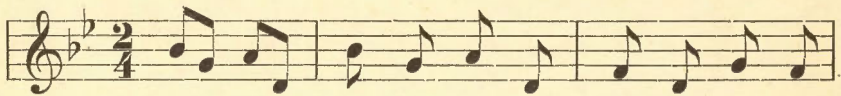
S. K. S. k. XXXVIII, 4; (Gripenberg).

96.

Lento.

Kehtolaulu Raudusta.

Aa, aa, al - lin las - ta, pien - tä lin - nun

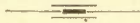

poi - kaa. Ei o - le i - sää, ei o - le äi - tii,

jo - ka si - nua hoi - taa.

. S. K. S. k. XXXIX, 132; (Hahl).

97.

Allegretto.

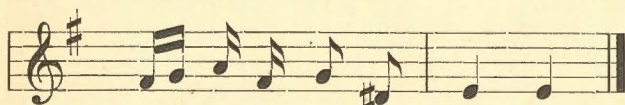
Alavuudelta.

E - let - tiin - pä en - nen - kin, vaikk' o - jan ta - kan'

ol - tiin. O - ja - pui - ta pol - tet - tiin ja

o - - jas - ta olt - ta juo - tiin.

Kiven sanat.

Aspelin, 2; (käsikirjoitus).

98.

Allegretto.

Karjalasta 1877.

Nyt tah - toi - sin mi - nä kir - joit - taa, jos

voi - sin e - - si - - - - tel - - lä Ny - ky - a - jan

Suo - men nei - don e - lä - män e - si - - tel - - lä.

Sav. Karj. k, I, 9; (Krook).

99.

Moderato.

Karjalasta 1877.

Ai - na mi - nun sil - mä - ni it - kus - ta täyt - tyy, Kun

nuo - ruu - den ai - ka - ni muis - toon kää - n - tyy.

Mur - he mun mie - les - sä - ni kat - ke - ra on,

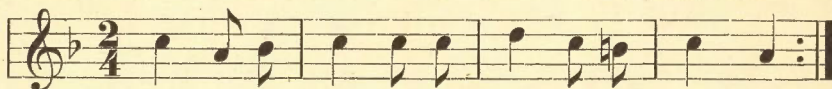
Vai - va sydämmes - sä - n' ver - ra - ton.

Sav. Karj. k. I, 17; (Krook).

100.

Allegretto vivo.

Karjalasta 1877.

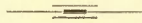

Ah, jos - pa jou - tui - si lau - an - tai - - il - - ta,

Sai - sin mi - nä syö - dä ja pää - si - sin vir - kaan.

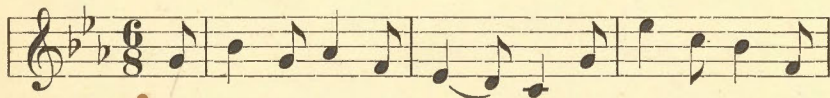
Sav. Karj. k. I, 23; (Krook).

101.

Moderato.

Karjalasta 1877.

1. Ei o - le mul - la tur - - vaa Mun o - mist' van - hem -
2. Mä rank - ka o - len jou - tu - nut Näin vaa - ral - li - sell'

mist', Ei o - le suo - jaa kuin lin - nuil - la, Kuhun
tiell', Ei vah - vaa a' - su - ma - si - - jaa Mull'

pää - - ni pis - - tai - - sin.
maa - - il - mas - sa tääll'.

2 värssy Liperistä.

Sav. Karj. k. I, 34; (Krook).

102.

Moderato.

Karjalasta 1877.

Nyt mi-nä ai-jon lau-lel-la ai-van pie-nen vei-sun,

Jo-hon om-pi kir-joi-tet-tu rii-a-rit-ten rei-su.

Rii-a-rii-a-rei, ja rii-a-rii-a-rei, ja ne kun

nar-rai-lee.

Sav. Karj. k. I, 37; (Krook).

103.

Andante.

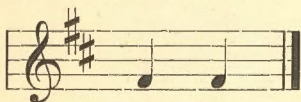
Karjalasta 1877.

Su-rus-sa-ni mi-nä lau-le-len Ja maal-ta kuk-ki - a

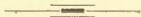

ke - rään. On-ne - ni on mie-les-säin, Kun yöl - lä mä

he - - rään.

Sav. Karj. k. I, 41; (Krook).

104.

Tranquillo.

Karjalasta 1877.

Mä kii - tän tyt - tö si - nu - a si - nun

luon - to - si e - des - tä, Sil - lä a - ja - tus si - nul - la on

tar - kem - pi kuin miek - ka te - rä - - vä.

Sav. Karj. k. I, 44; (Krook).

105.

Animato.

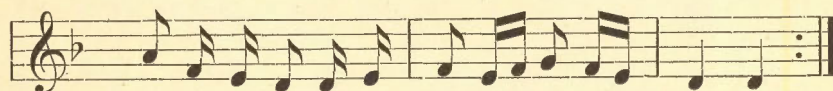
Liperistä 1877—78.

1. Mi - - nä - pä o - - len lau - la - ja - poi - ka,
So - - man ty - - tön suo - sit - - te - lin

Mull' on lau - lun ää - ni. Hei, il - lal - la mi - nä
Hem - pe - - y - del - lä - ni. " " " " " "

lau - le - len vaan, et - tä mull' on lau - lun ää - ni.
" " " " " " hem - pe - y - del - - - lä - ni.

2. Minun kultani kaunis on
Kuin mesimarjan kukka.
Semmoisen kun nähdä saa,
Niin ei se unhotukkaan.

Uusi Kannel I, 8.

*Sav. Karj. k. II, 3 ja III, 122; (Hällström).
Laul. Simo Hirvonen ja Hanna Häkkinen.*

106.

Allegretto.

Juuasta 1877.

1. E - län - hän mi - nä kul - ta - ni kans - sa vaik - ka jär - ven

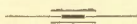
jääl - lä. E - lää - hän nuo lin - tu - set - kin

puit - ten ok - sain pääl - lä.

Sav. Karj. k. II, 8; (Hällström).

Laul. Maria Ruottinen (Timovaara).

107.

Andante.

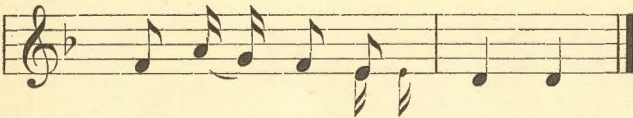
Liperistä 1877.

1. Voi kuinka hul-lun luon-non te - ki pa - lo - vii - na
2. Kort-ti - a pe-laa nuo-ret po - jat, tap-paa e - - li

mul - - le, Kun hän pa - ni jut - te - le - maan
voit - taa; Kort - ti - - loil - la mark - ki - nois - sa

hul - lu - ja pu - hei - ta mul - - le.
on - ne - - - an - sa koit - taa.

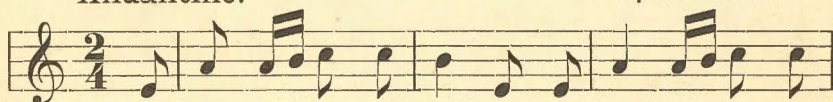
Sav. Karj. k. II, 9; (Hällström).

Laul. Pekka Tolvanen.

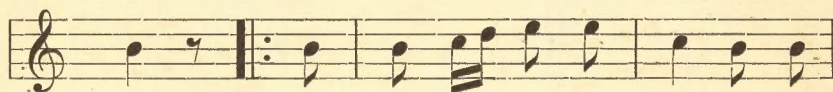
108.

Andantino.

Liperistä 1877.

1. Tään ras-kaan e - lä - mä - ni Si - nul - le il - moi -
2. Ah, ett' - en o - lis tul - lut Näin kau - aks' a - su -

tan, I - - kui - nen ys - tä - - vä - ni, Si -
maan, Ett' - - en mä it - se luul - lut Mur -

nul - le kir - joi - - tan.
hee - sen jou - tu - - van'.

Sav. Karj. k. II, 24; (Hällström).

Laul. Ulla Kirkinen.

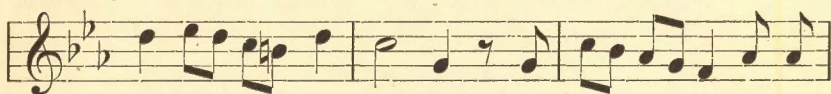
109.

Moderato.

Liperistä 1877.

1. Ah, kuin meit - - ti - ä vai - - va - - taan nyt,
2. Syk - syl - lä val - - les - - - her - - ral - - la o - li

Her - ra, min - - kä - täh - den? Kun su - run lin - nas - sa
Vii - det rau - dat rees - sä. Ko - mi - - as - ti ne

is - tu - te - taan Kai - ken kan - san näh - den.
po - jat sei - soo E - si - val - lan ees - sä.

Sav. Karj. k. II, 33; (Hällström).

Laul. Paihe.

110.

Andanté.

Liperistä 1877.

Tuu - ti, tuu - ti las - ta! Kis - sa tu - li vas - taan.

Kis - sa hyp - pä s kii - kun pääl - le, Kii - kut - te - li las - ta.

Sav. Karj. k. II, 55; (Hällström).

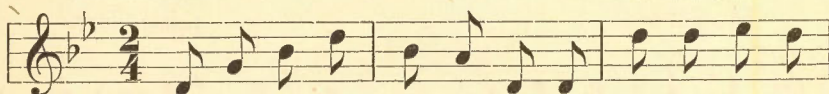
Laul. Henrik Wikman.

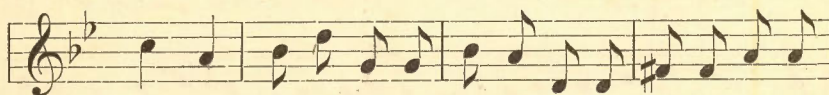
111.

Andante.

Liperistä 1877.

1. Vie - lä lamp - pu sy - däm - mes - sä pi - mi - ä - nä
2. Ta - van vuok - si temp - pe - lis - sä jo - ka juh - la

pais - taa, Vaik - ka ar - mon val - ke - ut - ta saa - pi kaik - ki
juos - taan, Ei - vät et - si it - sel - len - sä pa - ran - nus - ta

mais - taa.
tuos - taan.

Antti Puhakan sanat.

Sav. Karj. k. II, 58; (Hällström).

Laul. Antti Sillsten.

112.

Moderato.

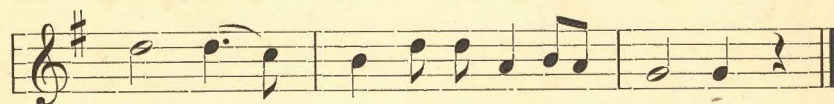
Juusta 1877.

1. Taas-kin on tul - - lun-na mei - än poi - ki - a,
Ul - ko - pa - rii - - kin mam - se - - li - a,

Taas-kin on tul-lunna mei-än poi-ki-a Me-ril-tä sei-laa
Ul-ko-pa-rii-kin mam-se-li-a Tul-lun-na rii-aa -

mas - - ta, Me - ril - tä sei - laa - - mas - ta.
mas - - ta, Tul - lun - na rii - aa - - mas - ta.

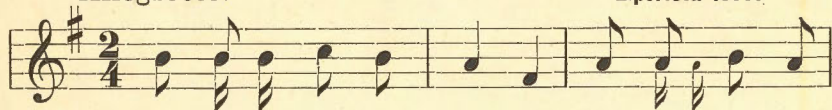
Sav. Karj. k. II, 69; (Hällström).

Laul. Haudankaivajan poika.

113.

Allegretto.

Liperistä 1877.

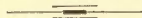
1. Täs - sä mun lau - lun' al - kaa, A - si - a, jok' on
2. O - len or - po - - poi - ka, Ku - kas mu - a

van - ha, Kai-kill' tut - ta - va, kai-kill' tut - ta - va.
hoi - taa, Ko-van il-man al - la, ko-van il-man all'.

Sav. Karj. k. II, 71; (Hällström).

Laul. Antti Sillsten.

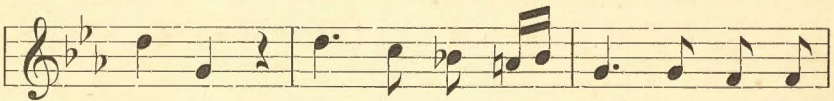
114.

Andantino.

Juusta 1877.

1. Hy - vä il - ta kul - lal - le - ni, ter - vei - si - ä
2. Mi - nä o - len ol - lut ai - na ek - sy - väl - lä

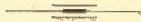
sul - le! Mi - - täs lie - net a - - ja - tel - lut?
tiel - lä. Tok - - kö mei - dän rak - - ka - us on

se - - li - tä se mul - le.
py - - sy - väi - nen vie - - lä.

Sav. Karj. k. II, 76; (Hällström).

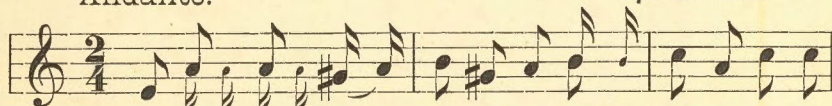
Laul. Maria Ruottitar.

115.

Andante.

Liperistä 1877.

1. Läk-si-sin henttu - a - ni kat-so-maan, vaan on pit-kän-lai-nen
2. Tie-tä pit - - kin kä-ve-len, ja kuu se va-lon

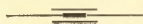
mat - ka. Ei o - le mi - nul-la he - vos - ta ja
an - - taa. Het - ken pai - noin mie - lee - ni, jo - na

as - tu - - a en jak - - sa.
it - ses' mul - le an - - noit.

Sav. Karj. k. II, 77; (Hällström).

Laul. Huotar Surakan emäntä.

116.

Tempo di marcia.

Juuasta 1877.

1. En saa - ta mi-nä niin sa - no - a, En - kä
2. Sill' Suo - men su - - ku - - kun - - - ta On

- tai - da kir - joit - taa Noi-ta a - ja - - - tuk - si - a
rai - tis luon - nos-taan, Ja nii - tä on poi - ki - a

- mo - ni - a, Jot - ka e - tee - ni as - tu - vat.
mon - - - ta, Jot - ka läh - te - vät so - ti - maan.

3. Nyt ilolla sen teemme
Vaan Suomen kunniaks',
Ja sotaväkeen meemme,
Kun keisari käskee meit'.

Suv. Karj. k. II, 87; (Hällström).

Laul. Heikki Huttunen,

117.

Moderato.

Juuasta 1877.

1. Aa - mui - sil - - la kuin au - rin - ko nou - see
2. Niin - pä ne en - - nen mun kul - ta - - ni sil - mät

Lois - tol - la kirk - ka - hal - - la, Koh - ta ma muis - tan
Va - lai - si e - - lä - mä - - ni; Nyt om - pi syk - syn

kul - tais - - ta - ni mie - li - hai - ke - - al - la.
syn - ki - ä yö vaan ai - na syöm - mes - sä - ni.

Uusi Kannel I, 17.

Sav. Karj. k. II, 90; (Hällström).

Laul. Heikki Huttunen.

118.

Andantino.

Juuasta 1877.

1. Vaik - ka tääl - lä kur - - ja kär - - sii vai - vaa,
2. Siel - lä kuu - luu uu - - den vei - sun hu - mu,

Ei si - tä su - re - maan siel - - lä jou - - da.
Un - hot - - - tuu pois ai' - - an su - - mu.

Sav. Karj. k. II, 95; (Hällström).

Laul. Maria Ruottitar.

119.

Andantino.

Ilisalmelta 1878.

Voi, us - - kot - tu kul - ta, kuin pe - tol - li - nen
Kuin - ka sen tai - sit niin mo - - - nel - le

o - lit, Ja an-noit sun sy-däm-me - si mo - nel - le.
an-taa, Kun ker-ran sen lu - pa - sit jo mi - nul - le.

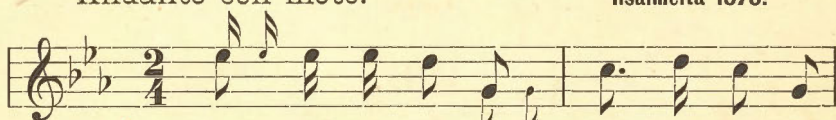
Sav. Karj. k. III, 130; (Hällström).

Laul. Hanna Häkkinen.

120.

Andante con moto.

Ilisalmelta 1878.

1. Ei - pä mi - nun sää - ty - ni kan - na - ta Noin
2. En mi - nä it - se ko - - mia oo, Vaan

- komi - a - ta ra - kas - tel - la, Kun min' on köy - hä
ko - mi - an mam - man lap - si. Kaik - ki rii - kin

- tuk - ki - poi - ka, Hent - tu - ni on kuin her - ra.
mam - se - lit on Luo - tu rii - at - ta - - vak - si.

3. Mitäs köyhä tukkipoika 4. Penni on mulla perintöä,
Teen tuolla tavaralla? Kullallan' ol' kaksi,
Saampa yhden nätin likan Kahden pennin tähdenkö
Omilla rahoillani. Sä tulit niin mahtavaksi?

5. Likat ne käyvät kirkon-konkia
Komiolla varrellansa,
Meinaa poikia pettävänsä
Komendellansa.

Sav. Karj. k. III, 134; (Hällström).

Laul. Hanna Häkkinen.

121.

Andante.

lisalmelta 1878.

1. Kun mi-nä o - lin yh - den ja kah - den - toist',
2. Maan - tie on pit - kä ja sur - ki - a

Pahuutta ei ol - lut minkäänmoist', Vaan kun tu - lin kol - men ja
Nuor - ten poi - kain kul - ke - a; Vaikka se pi - mi - äl - tä

nel - jän - - toist', Likat mi - nun sil - mis - sä ko - mi - alt' loist'.
näyt - tää - pi tääll', Her - - ra se kummin - ki an - taapi siell'.

*Uusi Kannel I, 15 ja Sav. Karj. k. III, 138; (Hällström).
Laul. Hanna Häkkinen.*

122.

Andantino.

Kaavilta.

1. Tääll' i - ha - nin on mun käys - ken - - nel - lä
2. Lois - ti se en - nen rak - ka - - us kah - den

vir - - to - jen reu - nal - la. - la. Hel - lin sydämin ja
nuorukai - sen vä - lil - lä, - lä. Vaan jo - ko lie - - nee

kat - san - noin käy - dä ys - tä - vän - sä rin - nal - - la.
rau' - en - nut Ja munt - - tu - nut kyy - ne - leiks'.

2 värssy Liperistä.

S. K. S. k. VI, 1; (Räsänen).

123.

Moderato.

Ilmajoelta.

Ja se puu o - li jär - - ven ran - nal - la, jon - ka
juu - rel - la mi - nä it - kin. Hel - lu - ni me - ni
tuo - - ta tie - - tä, tuo - - ta tie - - tä pit - - kin.

S. K. S. k. VIII, 4; (Pirilä).

124.

Moderato.

Euran pitäjämästä.

1. Kat - - se - len lin - nan la - sis - - ta, kuin
2. Mi-nä si - tä en oo kuin kor - tis-sa voi - tet-tu

lai-vat ne aal-loilla hui-kuu. Tot-ta - pa mul-la - ki
markki - na-poi-ka rauk-ka. Ra-hat on vie - ty ja

ys - tä - vä lie, kos-ka vä - lis - tä mie-leen muis - tuu.
puu-kol-la lyö - ty sen o - man kul-lan taut - ta.

Tot - ta - pa mul - la - ki ys - tä - vä lie, kos - ka
Ra - hat on vie - ty ja puu - kol - la lyö - ty sen

vä - lis - tä mie - leen muis - tuu.
o - man kul - lan taut - ta.

3. Jopa se on tullunna hurja luonto meidän veljeksille;
Pois minä heidän sen hurjan luonnon ja rupeen hiljaiseksi.

2 ja 3 värssy Iisalmelta.

S. K. S. k. XII, 1; (Festen).

D-H

Suomen

II:2

(1888)

(kerkoyhteisön
jäsen)

SUOMALAISEN KIRJALLISUUDEN SEURA
Kirjasto

Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjasto

106 000 8691

